

I Ging Studio Solothurn
Dragoljub M. V. P.

1

Konfederacija Zemlja

izdavač: Dragoljub
Solothurn, 24. Avgust.2022.
ISBN 978-3-9525742-0-1

2

3

Sadržaj:

Uvod: KZ kao neizbežan oblik političkog uređenja	5
Osnovni uslovi za prijem u Konfederaciju	9
Osnovni uslovi pojedinačno objašnjeni	13
Pogovor: Hijerarhija „duša“ upokojenih Zemljana	41

4

©:

Dragoljub M. V. Popović, der Serbe,
diplomierter Vater, Musiker und Schriftsteller

CH, 4500 Solothurn

Postfach 608

www.iging-studio.ch

www.flyingjoymaker.com

24.08.2022

Uvod: Konfederacija Zemlja kao neizbežan oblik političkog uređenja

Pošto ćete kad-tad shvatiti svoju telesnu malenkost u Svemiru, i svoju intelektualnu grandioznost kao oblik ispoljenja Apsolutnog, neizbežno je jedinstveno planetarno društveno uređenje. I to ne neko koje će biti nametnuto nekom fašističkom ili utopističkom filozofijom, nego spontano; uljuđenjem na iskustvu, da ovako, kako sada živimo, nema smisla.

Prvenstveno su besmislene države fašističkih stavova prema ekonomsko nerazvijenim i socijalno-politički neuredjenim zajednicama plemenskih i narodnih veličina. Fašizam je arogancija evropskih država na osnovama špekulativnih, a u suštini bezvrednih, filozofskih sistema poslednja tri veka.

Vrhunac uobraženosti jeste samoproklamovani elitizam članova tajnih društava; kakva su teozofska, antropozofska, azijsko-ezoterijska, masonerijska, ... i samo Bog zna kakvih sve vitezova i redova ima.

Gledano sa stanovišta matematičara, inženjera, biologa, fizičara, astrofizičara, umetnika muzičara, ... stvarno je sramota pasti toliko nisko i smatrati se danas teozofom, antropozofom, komunistom, egzistencijalistom, dekonstrukcionistom, pesimistom, ... kad stvari stoje vrlo jednostavno; što se tiče onog dela koji je instrumentima nemerljiva fizika. Stvarnost iza fizike (metafizika) je ustvari fizika u kojoj nema laboratorijskih ponavljanja i zamorčadi.

Bez fizike nema ni metafizike. Odnosno tzv. metafizika je objašnjiva fizikom. Bog je stvaran, istinit. Postojeći. Ali Njega mogu shvatiti malo jači mozgovi nego oni koji su „štrikali“ Vede, Fenomenologiju duha, Organon, Kapital, „Sein und Zeit“, Teoriju Relativiteta, ...

Idiota će uvek biti na Zemlji, a to znači da će nam uvek trebati policija, ali kao planetarna zajednica, većinom plemenitih ljudi, nećemo trebati vojnike i oružja. Jer, kao što sada nijedna država ne ulaže u svoju armiju, da je ima protiv sebe, tako ni u Konfederaciji Zemlja, nećemo trebati konfederativnu armiju, protiv konfederacije.

6

Čim budemo prestali ulagati u proizvodnju sredstava za razaranje, imaćemo sredstava za hranu i školovanje dece celog sveta, za plate radnicima, koje su iznad održanja proste reprodukcije radne snage.

Po mom shvatanju intelektualnog i tehnološkog nivoa sadašnjih Zemljana – Konfederacija Zemlja je tu negde blizu; iza ugla gde se nalazi Psihijatrija za elitu.

Nije potebno nikog ubiti, nikog odstraniti, ...

Kogod je uspeo apsolvirati pravne nauke, da bi manipulisao zakonima, kogod je uspeo naučiti bankarstvo, da bi manipulisao novcima, kogod je uspeo naučiti sociologiju, da bi manipulisao masama ljudi, itd ... može lako naučiti u čemu je smisao poštenja; u radu i životu. Gde ima volje – ima i načina.

Za deset godina je Konfederacija Zemlja realnost.

Dovoljno bi bilo samo projekat ne ometati.

Oni kojima se ne bi dopao gubitak elitizma, na milijardama jedinica teških valuta, ne moraju Konfederaciju Zemlju želeći. Dovoljno je da svoje novce ne ulažu u uništenje te mogućnosti. Jer je sigurno mnogo ljudi, na ovoj planeti, kojima bi odgovaralo, da sva blaga ove planete pripadaju svim ljudima, da slobodu uživaju svi.

Program imam.

Nemam novaca za pomoć ideje, ni za veliko obznanjivanje Programa.

U obrazovanje novih političara bi bilo dovoljno uložiti manje od 1%, od onog što se ulaže u naoružanje za sadašnju klanicu na Zemlji.

7

Deset godina!

Ali samo ako to svi hoćete.

Ako nećete svi Konfederaciju Zemlja – pročitajte ovo kao bajku, jer ideju za novu klanicu ne treba niko.

8

photograph made by Dragoljub M. V. P. (www.iging-studio.ch)

Elkin Kaktuscvet

Osnovni uslovi za prijem neke države u Konfederaciju

Konfederacija Zemlja treba biti planetarna politička jedinica. Konfederacija Zemlja će se kao politička organizacija bazirati na slobodnom pristupu i istupu konfederalnih država u nju ili iz nje. Osnovni uslovi za prijem neke države u Konfederaciju Zemlja su ovi:

01. da konfederalna država nema armiju,
02. da konfederalna držva ne toleriše nasilje nad ženama,
03. da konfederalna država ne toleriše nasilje nad decom,
04. da konfederalna država ne toleriše nasilje nad životinjama,
05. da konfederalna država ne toleriše korupciju u javnim službama,
06. da konfederalna država ne toleriše nasilje muškaraca obučenih u borilačkim veštinama, izvan sportskih takmičenja u borilačkim veštinama,
07. da konfederalna država ne toleriše nasilje žena obučenih u borilačkim veštinama, izvan sportskih takmičenja u borilačkim veštinama,
08. da konfederalna država u svojim civilnim zakonima ima opciju smrtne kazne:
 - a. za svakog ko siluje dete,
 - b. za svakog ko ubije ljudsko biće iz koristoljublja,
 - c. za svakog ko ubije ljudsko biće iz ljubomore,
 - d. za svakog ko ubije ljudsko biće iz osvete,
 - e. za svakog ko ubije ljudsko biće prema nekom običaju plemena, naroda ili konfederativne države,

- f. za svakog ko osobu mlađu od dvadeset i jedne godine “navuče” na teške droge,
- 09. da konfederalna država ne progoni homoseksualce,
- 10. da konfederalna država ne dozvoljava propagiranje homoseksualizma,
- 11. da konfederalna država ne dozvoljava muškim homoseksualnim parovima usvajanja dece,
- 12. da konfederalna država dozvoljava slobodnu prodaju svih vrsta droga i opijata preko prodavnica registrovanih za prodaju lekova i alkoholnih pića,
- 13. da konfederalna država dozvoljava sve veroispovesti,
- 14. da konfederalna država dozvoljava prodaju svih religijskih, političkih i filozofskih knjiga u prodavnicama registrovanim za prodaju knjiga,
- 15. da konfederalna država ne dozvoljava veronauku nijedne konfesije ni u osnovnim, ni u srednjim školama, ni u policiji,
- 16. da konfederalna država ne dozvoli propagiranje religijskih stavova načinom privatnih poseta i na skupovima u privatnim prostorijama,
- 17. da konfederalna država izoluje na tri godine svako ljudsko biće koje namerno uništi neki spomenik neke religijske grupe ili skupine,
- 18. da konfederalna država izoluje na tri godine svako ljudsko biće koje javno ili privatno uvredi neko religijsko verovanje ili neku religijsku grupu, osobu,
- 19. da konfederalna država ne daje dečji dodatak na decu iznad broja tri po bračnom paru,

20. da konfederalna država ne dozvoljava glasanja na političkim izborima osobama koje su završile radni vek; na upravu mogu biti birane ako su u životnoj snazi,
21. da konfederalna država ne dozvoli glasanje nijednoj osobi koja ne zna sve političke programe svih partija i političara koji izlaze na političke izbore,
22. da konfederalna država ne pusti u političku izbornu utakmicu nijednu partija i nijedog političar koji nije raskrstio sa političkim sistemima dvadesetog i ranijih vekova ove civilizacije,
23. da konfederalna država dozvoli da predsednik konfederalne države može biti samo ljudsko biće koje zna sve segmente Apsolutnog, tj. koje je shvatilo univerzalno Stanje stvari i svrhu moralnog življenja ljudskih bića, odnosno dobrobit za celu vrstu čovek, na osnovama moralnog življenja ljudskih jedinki.
24. Predsednik vlade neke konfederalne države može biti tek ono lice kojem je utvrđeno posjedovanje znanja pomenutih u tački 23.
25. Ako takvo lice ne postoji u državi koja je kandidat za ulazak u Konfederaciju Zemlja, ili je u konfederativnoj državi takva osoba umrla, a iz naroda te države nema kvalifikovane osobe za mesto predsednika nje, onda se na mesto predednika takve države mora postaviti kvalifikovana osoba iz nekog drugog naroda, neke druge države.
26. Obuka svih političara cele Konfederacija Zemlja se mora obavljati filozofskom literaturom “Metafizika

pete Epohe” od Dragoljuba M. V. P. Posebno kad imamo na umu političko-filozofski diletantizam Bamberger Programa od 9. Juna 1996.

27. Konfederacija Zemlja mora imati svoju vojsku za borbu protiv velikih bandi; koje mogu biti brojčano veće i naoružanije od policije konfederalne države u kojoj je kriminalna grupa aktivna.
28. Konfederacija Zemlja mora finansirati i održavati sistem odbrane od velikih vanzemaljskih tela i moguće postojećih vanzemaljskih bića opasnih za Konfederaciju Zemlja.

12

©:

Dragoljub M. V. Popović, der Serbe,
diplomierter Vater, Musiker und Schriftsteller
CH, 4500 Solothurn

Postfach 608

www.iging-studio.ch

www.flyingjoymaker.com

Osnovni uslovi za prijem neke države u Konfederaciju
Zemlja - pojedinačno objašnjeni

Osnovni uslov br. 1 za prijem u Konfederaciju:

da država nema armiju.

Na početku ove sveske je rečeno da je svima jasno da nijedna država ne ulaže svoja bogatstva u svoju armiju da bi ju imala protiv sebe.

Dženan Smajić ([Dženan Smajić](#) za Aljaseera) je 8. maja 2021. napisao (za godinu 2020.):

„Vojni rashodi SAD-a nadmašili su troškove Kine, Indije, Rusije, Velike Britanije, Saudijske Arabije, Njemačke, Francuske, Japana, Južne Koreje, Italije i Australije zajedno.“

„Prošle godine, (2021.) države svijeta su potrošile ukupno 2.113 milijardi dolara na vojske.“

<https://www.klix.ba/vijesti/svijet/globalna-izdvajanja-za-naoruzavanje-po-prvi-put-premasila-2-triliona-dolara/220425016>

Ovi podaci će nam trebati kad budemo razmišljali o ulaganjima procenta ovih novaca u obrazovanja dece Konfederacije.

Osnovni uslov br. 2 za prijem u Konfederaciju:

da držva ne toleriše nasilje nad ženama.

Prema ženama su prvenstveno nasilni oni koji su od prirode izradjeni kao telesno jači; da bi žene štitili u posebnim stanjima njih (žena): u trudnoći i, u prostim društvenim zajednicama, od divljih zveri.

Vrste nasilja nad ženama su danas poznate svim ljudima i nemaju veze sa divljaštvom, nego su izrazi bestijalnosti, tj, umobolnosti tobož`kultivisanih primata.

Tokom 2019. godine lekari širom Srbije primetili su,

tokom pregleda, i prijavili čak 4.105 slučajeva nasilja nad ženama, pokazao je najnoviji izveštaj Instituta za javno zdravlje Srbije "Dr Milan Jovanović Batut".

Piše: Zlatko Čonkaš 16.08.2020. (<https://www.blic.rs>)

Osnovni uslov br. 3 za prijem u Konfederaciju:

da država ne toleriše nasilje nad decom.

„Pre 13 godina, u Zvezdarskoj šumi (Beograd) je Mališa Jevtović, naočigled svoje devojke Ane Filipović, koja mu je čuvala stražu, silovao i tukao njenu trogodišnju ćerkicu Katarinu Janković. Nesrećna devojčica je od zadobijenih povreda preminula u bolnici.

Piše: Ana Ž. Adžić 18.07.2018. (<https://www.blic.rs/>)

„Mališa Jevtović (47) je pre 17 godina silovao do smrti trogodišnju Katarinu Kaju Janković u Zvezdarskoj šumi u Beogradu, dok je njena majka Ana Filipović (40) čuvala stražu.“

Piše: Mondo 11.02.2022. (<https://www.blic.rs/>)

„Pavle, dečak od 15 meseci iz Podgorice, brutalno je pretučen pre dva dana u kući gde je živeo s majkom i očuhom. Od posledica batina preminuo je juče u bolnici.

Piše: Bojana Bogosav 07.02.2018.

([BLICVESTIREPUBLIKA SRPSKA](#))

Šta oko ovakvih zlodela da se priča?

Osnovni uslov br. 4 za prijem u Konfederaciju:

da država ne toleriše nasilje nad životinjama.

„U Zagrebu bi uskoro trebalo da počne suđenje hrvatskom preduzetniku I. I. (41), istovremeno zaposlenom u Evropskom parlamentu, koji je fizički i seksualno zlostavljao svoja dva psa.

Uhapšen je u septembru 2015. pod sumnjom da je ovaj gnusni čin izvodio još od 2009. godine.“

Piše: M.B./Jutranji list 26.04.2017.

“Najnoviji slučaj zlostavljanja i mučenja životinja zabeležen je juče u Pančevu, tačnije u okolini Omoljice gde je pronađeno 11 ubijenih pasa. ...

... psi su pronađeni u kanalu Ponjavica gde je pas rase staford omotan lancima bačen u vodu, drugi je bio potpuno u fazi raspadanja, a devet štenaca ugušeni su u kesi, a potom bačeni u vodu.”

Piše: R.B. 21.02.2019. (<https://www.blic.rs/>)

Osnovni uslov br. 5 za prijem u Konfederaciju:

da država ne toleriše korupciju u javnim službama.

„Bivši ambasador Srbije u UN: "Korupcija i organizovani kriminal više nisu deo podzemlja kod nas,

to je sad POLITIČKA EKONOMIJA"

Uglješa Zvekić, nekadašnji ambasador i predstavnik Srbije pri Ujedinjenim nacijama u Ženevi.

Danas ambasador Evropske organizacije za javno pravo pri Ujedinjenim nacijama u Beču i profesor univerziteta u Italiji, kao i glavni savetnik Globalne inicijative protiv transnacionalnog organizovanog kriminala iz Ženeve, u razgovoru za NIN ... **Piše:** Milan Radonjić 02.06.2021.

Osnovni uslov br. 6 za prijem u Konfederaciju:

da država ne toleriše nasilje muškaraca obučenih u borilačkim veštinama, izvan sportskih takmičenja u borilačkim veštinama.

BLIC * VESTI * HRONIKA

PODIGNUTA OPTUŽNICA PROTIV NASILNIKA IZ NOVOG SADA Ivan Kontić optužen za POKUŠAJ UBISTVA zbog brutalnog prebijanja,

Više javno tužilaštvo u Novom Sadu podiglo je optužnicu protiv Ivana Kontića (30) kojom ga tereti za pokušaj

ubistva Miljana Mandića 24. avgusta u Novom Sadu, kojeg je tom prilikom prebio.“

Piše: Z. Č. 07.05.2021.

Piše: Tanjug 04.06.2021.

“Kontiće kao nekadašnji reprezentativac Crne Gore u džudou zna kako se nanose teške povrede, opasne po život, ...”

<https://www.kurir.rs/crna-hronika/3530303/duzi-snimak-brutalnog-prebijanja-u-novom-sadu-evo-kako-je-pocelo-i-kako-se-zavrсило-izivljavanje-uznemirujuci-video>

Osnovni uslov br. 7 za prijem u Konfederaciju: da država ne toleriše nasilje žena obučenih u borilačkim veštinama, izvan sportskih takmičenja u borilačkim veštinama.

„Mlade i žene u menopauzi najčešće zlostavljaju muškarce

Prema podacima iz Opšte bolnice u Sremskoj Mitrovici, muškarci su jedna šestina od ukupnog broja pacijenata koji su primljeni kao žrtve nasilja u porodici, ali je ipak češći vid zlostavljanja psihičke prirode.“

AUTOR: Mreža 21 (Zdenka Kožik) [INFO](#) 24.06.2016.

Osnovni uslov br. 8 za prijem u Konfederaciju: da država u svojim zakonima ima opciju smrtne kazne:

a. za svakog ko siluje dete.

Ne treba se mnogo uzbuđivati kad sitan lopov ukrade nešto malo hrane, jer je gladan. Ali zašto mora neko silovati dete i, da bi tragove svog zlodela sklonio, dete ubiti? Ni samo silovanje nije za tolerisanja, a kamoli ubistvo prethodno silovanog deteta; žene, ...

Dakle, stvarno postoje nedela koja moraju biti tako okvalifikovana da činioca nedela moramo osuditi na smrt i krajnje je vreme da sve države sveta vrate smrtnu kaznu u svoje Kaznene zakone.

Neki filozof reče da u rečenom egzistira i nerečeno. U učinjenom postoji takodje nerečeno. Ako neko smatra narode koji dozvoljavaju krvnu osvetu primitivnima, neka pomisli da je narod koji dozvoljava krvnu osvetu, nesvesno, na pravom putu netolerisanja zâla izvan smisla za toleranciju.

Da niko ne bi morao pribegavati ubistvu iz osвете neophodno je nekorumpirano sudstvo, a pre toga nekorumpirani istražni organi nekog kriminalnog dela.

b. za svakog ko ubije ljudsko biće iz koristoljublja.

za ubistvo iz koristoljublja mora biti osuđen i korumpirani sudija, kao i korumpirani istražni organi koji na smrtnu kaznu iz koristoljublja nabede nevinu osobu; da bi istragom i osudom sakrili stvarnog krivca.

c. za svakog ko ubije ljudsko biće iz ljubomore.

Ubistvo iz ljubomore se ne sme osudjivati drukčije nego smrtnom kaznom, jer ni jedna osoba ne mora živeti sa drugom, koja joj se ne dopada kao ljubavni ili porodični partner, pa može otići daleko bez ubijanja.

d. za svakog ko ubije ljudsko biće iz osвете.

Da bismo iskorenili ubijanja iz osвете moramo, kako sam već rekao imati nekorumpirano sudstvo i nekorumpiranu policiju (istražne organe): To znači da smrtnu kaznu za ubistvo iz osвете smemo uvesti tek u onoj državi u kojoj postoji potpuno poverenje u sudstvo i istražne organe.

U to poverenju se ne sme sumnjati tek onda kada ga narod države, referendumom, u procentu većem od 75% glasača (tri četvrtine punoletnih državljana) okvalifikuje poštenim; nekoruptivnim; nesumnjivim.

Sa **korumpiranim sudstvom i korumpiranom**

policijom (istražnim organima) države, nijedna država ne sme uvesti smrtne kazne u Zakonike: Osnovu reda u državi čine poštena policija i pošteno sudstvo.

Pošto policajci i vojnici imaju beneficirani radni staž, moraju za blagodeti življenja u uredjenoj državi, čemu su svojim poštenim radom sâmi doprineli (ako su doprineli), i za blagodeti penzionerskog života, dalje od nekoliko decenija u uredjenoj državi, te blagodeti poštenim radom i zaslužiti.

e. za svakog ko ubije ljudsko biće prema nekom

običaju plemena, naroda ili države.

Negde još egzistiraju verovanja da se jedenjem mozga ili srca izvanredno cenjenog čoveka preuzimaju izvanredne osobine njega (ubijenog iz primitivnog verovanja).

f. za svakog ko osobu mladju od dvadeset i jedne

godine “navuče” na teške droge.

Predoziranost jakim drogama vodi u smrt, a jaka zavisnost od teških droga pravi od zavisnika mentalnog i telesnog invalida; nevolju za zavisnika, nevolju za njegovu rodbinu, nevolju za državu.

Ako neko sâm, iz svoje gluposti, upadne u jaku zavisnost od teških droga - treba ga pustiti da teške droge „uživa“ o trošku svom i svoje porodice, rodbine i prijatelja. Ali ga kao invalida bilo koje vrste ne prevesti na teret države. Ni u kojoj varijanti. Ako ima novaca za drogu - ima novace i za detoksikaciju (lečenje od zavisnosti).

Ili nema?

Da ne ulazimo u detalje.

Osnovni uslov br. 9 za prijem u Konfederaciju:

da država ne progoni homoseksualce.

Recimo da svaka seksualno zrela osoba ima prava da se

seksualno zadovoljava sa bilo kojom seksualno zreloom osobom na dobrovoljnoj bazi.

Muzika je u Univerzumu ono slušljivo kojim se da shvatiti i vidljivo i nevidljivo. ***Ceo opseg slušljivog odgovara opsegu vidljivog i nevidljivog***: Kako je u muzici tako je na elektro-magnetnim talasima u spektru svetlosti.

Ono što znamo u muzici trebamo primeniti na raspon svetlosti i imamo 1188 primeraka utelovljene inteligencije. Pod terminom „inteligencija“ smatram radno-proizvodnu snagu mozga.

Svako živo biće je jedan slog vibracija (boja):

1. **Temeljna boja** u slogu (**prima**) pokazuje **nivo inteligencije** (što višlja frekvencija to veća inteligencija - radnoproizvodna sposobnost mozga).
2. **Druga boja** – (**terca**) pokazuje **pol** osobe: velika = muško, mala = žensko).
3. **Treća boja** – (**quinta**) pokazuje **libido** (čist, uvećan ili umanjen).
4. **Čvrtta boja** – (**septima**) pokazuje **naklonost ka spoznaji** Stanja stvari (veliku, malu ili umanjenu).

Ako u nekom živom biću druga vibracija nije odgovarajuće telesnom sklopu određena, ili je „ni tamo ni ovamo“, odnosno „i tamo i ovamo“, onda imamo slučajeve, da je u nekom muškom telu druga vibracija ženska (mala terca), a da je u nekom ženskom telu druga vibracija muška (velika terca). S obzirom na to da ni svaki hipotalamus (oblast mozga, koja je odgovorna za medjunožni trakt) ne funkcioniše jednako, imamo muškarce i žene sa osetljivijim čmarom, nego što je kod neke žene klitoris osetljiv.

Znači da neko, ko je po svom energetsko-fiziološkom sklopu nedefinisan, nije kriv što je homoseksualac. Pravi homoseksualci ne udaraju na sva zvana, da su oni homoseksualci. Društvene probleme prave „homoseksualci iz mode“, odnosno karijeristi, koji danas hoće da se prikažu obrazovanijim, kulturnijim, inteligentnijim, kosmopolitičnijim, pacifističnijim, ... nego ljudi od prirode sredjeni, kako po prirodi treba biti. Odnosno po Bogu, kojeg potvrđuju, inteligencija, (dokazana polarizacijama na plus-minus i muško-žensko, slobodnom voljom svih živih bića i Skupom svih mogućnosti koje imaju smisla; uz koje idu i tri nemogućnosti; da bi Apsolutno imalo smisla. Jer, kad bi

1. ni iz čega moglo nastati nešto, kad bi se
2. plus i minus (magneti) privlačili i kad bi
3. Stanje stvari krenulo unazad, (kako idioti fantaziraju o putovanju kroz vreme (koje ne postoji)), onda bi Apsolutno bilo besmisleno. Zato:

Osnovni uslov br. 10 za prijem u Konfederaciju: da država ne dozvoljava propagiranje homoseksualizma. U homoseksualnoj vezi postoje svi izlivi pažnje i nežnosti, ali i neizbežno opterećenje članova veze, da vezu održe i podrže kao prirodan oblik seksualnog pârenja. Istina je ovo: ako jedan muškarac voli drugog muškarca to može biti i nešto kao bratska ljubav, ali ako jedan muškarac koristi drugog muškarca, da bi postigao orgazam u telesnom odnosu sa njim, onda su obojica pomešali funkcije telesnih organa muškaraca. Isto tako je i sa lezbijkama: ako jedna drugoj uguravaju u vagine kojekakve gume i krastavce, onda nisu zdrave umno, jer umesto originalnih organa koriste beskrvne predmete; za zadovoljstvo koje je potpuno tek kad se

upare živa tkiva, a ne kad se upare motke i meso. Dakle: „nek` izvoli ko šta voli“, ali da ne promovise nešto nezdravo u „bolje“, kad nije ni normalno.

Medjutim: ljudi su prvenstveno društvena bića i smeli bismo reći sigurno da je homoseksualnost mentalno-fiziološka devijacija kad bi svi ljudi bili nesebični, miroljubivi i dobronamerni ali – ljudi nisu nikad bili takvi.

Danas, u ovoj socijal-filozofski totalno degradiranoj civilizaciji, dve istopolne osobe se ne upare uvek zbog istopolnih seksualnih odnosa, nego zato što ne mogu da žive sâme, a neće da žive sa „govedom“, „stokom“, ... siledžijom, smrdljivom, glupom, nekultivisanom osobom suprotnog pola; jer se bolje razumu sa osobom svog pola. Dakle miroljubive ljude u istopolne zajednice otera ne uvek moguće postojeća mentalno-fiziološka devijantnost njih samih, nego i kulturno-sociološka devijantnost onih koji se računaju u polno zdrave ljude, a u stvari su ljudski mulj; i gora su varijanta za životnu (prvenstveno društvenu) vezu, koja bi s njima bila heteroseksualna, nego što je varijanta za životnu vezu, neko s kim bi veza bila homoseksualna. Kogod je spreman da na homoseksualce krene s motkama i “bokserima” – nije miroljubiva osoba i nije dobar ni za hetero-seksualnu vezu: Danas bi da bije homoseksualce, a kad mu se „navrne“ bije i osobu svoje heteroseksualne veze. Njegova heteroseksualna veza nije zdrava zbog njega takvog, koji je spreman da nasiljem rešava stvari i po pitanjima slobode društvenog življenja, a i po pitanjima stvari u svojoj, po njegovom mišljenju „zdravoj“, društvenoj vezi. Usput – umno je nesposoban da shvati i nikad neće priznati da je i on, sa mnogima sličnim njemu, nekog „oterao“ u homoseksualnu vezu.

Ovo što sam prethodno o homoseksualizmu rekao treba da važi u okviru društveno-političke zajednice koja se zove država. Ali pošto ljudi, civilizacijski, dakle internacionalno gledano, nisu nesebični, miroljubivi i dobronamerni, to na homoseksualizam, unutar jedne države, moramo gledati sa pozicija društvene zajednice koja se zove ljudska civilizacija. To znači: u okviru države se mora gledati na prava i slobode svih njenih državljana, ali i na **obaveze** svih njenih državljana prema svojoj državi; od koje očekuju zaštitu svojih ličnih prava i sloboda. Sve to naročito sa pozicija države, koja je već bivala porobljavana, pljačkana, paljena i bombardovana i koja to može opet očekivati; koja s tim mora računati i koja za to mora biti odbrambeno spremna. Jer, homoseksualci glume pacifiste, a kao mirotvorci nisu sposobni ni unutar homoseksualnih veza, ni unutar najmanje društveno-političke zajednice svoje države, a pogotovo ne internacionalno gledano, nešto politički promeniti te ikako delovati, jer negde ih i na smrt osudjuju, a kao političke faktore ne uzimaju za ozbiljno; ni onoliko koliko su to u državama koje su prema homoseksualcima blagonaklone. I tu dodjemo do dve stvari. Prva stvar je ta, da homoseksualci moraju u okviru države biti u obavezi i vojno i radno (u slučajevima vanrednih stanja: poplave, zemljotresi, veliki požari, ...), sve dotle dok im državu mogu napasti oni koji će i njih, homoseksualce, silovati, kao i sve devojke i žene, jer – „rupa je rupa!“; i za seksualno rasterećenje vojnika agresora, a i za ljudsko obezvređivanje stanovništva napadnute ljudske zajednice. Druga stvar je ta, da bi homoseksualizam morao biti zaštićen od svih u svetu, koji ga odobravaju i zagovaraju, a ne samo od države u kojoj oni (homoseksualci) žive.

Pošto homoseksualci internacionalno i nadnacionalno glume pacifiste iz sebičnih interesa, pa za svoju zaštitu u okviru jedne države traže internacionalnu pomoć njima (homoseksualcima), u zaštiti prava i sloboda njih (homoseksualaca), u okviru države u kojoj žive, to bi homoseksualci trebali tražiti i internacionalne garancije, da država u kojoj žive neće biti nikad vojno napadnuta. A ne da u slučaju napada na našu državu moramo da je branimo mi, koje Homoseksualci tretiraju kao primitivce; A znam more pacifista koji ne znaju ni travu pokositi, a kamoli mitraljez aktivirati.

Osnovni uslov br. 11 za prijem u Konfederaciju:
da država ne dozvoljava muškim homoseksualnim parovima usvajanja dece.

23

Mi ne smemo isključiti verovatnoću da jedan homoseksualni par muškaraca razmišlja o „budućnosti“, pa usvajanjem tuđe dece gaji sebi sveže čmarove, Rosetten. Arschlöcher. Sasvim je moguće i to da će homoseksualan par muškaraca usvojenu decu ubedjivati, da je to u životu normalno, da im „tata“ ili „mama“ u anus uvlače svoje „piše“. Ili da toj deci daju svoje, „tatine“ i „mamine“ „piše“ kao cucle. Nije nemoguće. Nije nezamislivo. Nije isključeno. Dešava se. Neka bude priznato da ove moje pretpostavke o seksualnom zloupotrebljavanju dece u homoseksualnom paru muškaraca mogu biti nekako oborene, kao razlog za zabranu takvim parovima da usvajaju decu heteroseksualnih roditelja, ali ako takav par, u osnovi neprirodan, ne uspostavlja prirodnu porodicu, nema nikakvog razloga da mu se dozvoli negativan uticaj u ljudskom društvu, neprirodnim nadogradjivanjem heteroseksualne porodice; usvajanjem dece iz prirodom

postavljenih polarizacija živih bića.

Neka zagovornici homoseksualizma i celibata međusobno žive homoseksualno, ali da ne zaborave da nisu rođeni iz homoseksualnih odnosa, nego iz heteroseksualnih. Pa im onda postaviti osnovno pitanje. „Da li vi homoseksualci i sex-apstinenti želite tuđu decu u cilju prevodjenja vrste na homoseksualizam ili u cilju (opet) sebičnog zadovoljavanja, milijardi godina egzistirajućeg instikta polarizovanih odnosa medju ljudima u vama; kao i u svim živim stvorenjima?“ Homoseksualizam i celibat bi odavno od planete Zemlje stvorili planetu biljaka.

24

Osnovni uslov br. 12 za prijem u Konfederaciju: da država dozvoljava slobodnu prodaju svih vrsta droga i opijata preko prodavnica registrovanih za prodaju lekova i alkoholnih pića.

Ako neko ne može iz iskustva drugih da nauči da su teške droge nesreća za ljudsko telo - dozvolimo mu da ih uživa do sopstvene smrti. A za smanjenje opijata na meru za potrebe zdravstva postoji plemenito rešenje:

Sadašnje proizvođače opijata, poljoprivrednike, finansijski pomagati za proizvodnju zdrave hrane.

S napomenom, da država mora svojim zakonima, uvođenjem slobodne prodaje opijata, uspostaviti neprofitabilnost krijumčarenja istih, a zatim sudstvom i policijom, beskompromisnom primenom Osnovnog uslova br. 8, tačka „b“, zaštititi individualne poljoprivrednike od prisile, bilo koje vrste, na proizvodnju opijata.

Ako prestane proizvodnja opijata i nestanu krijumčari opijata - nestaće „navlačenje“ radoznalih i mentalno slabih ljudi na opijate. Ili će se broj njih svoditi na sve

manji i manji; dok i najgluplji ljudi budu shvatili, da su droge dobrovoljna osuda sebe na brzu smrt.

Osnovni uslov br. 13 za prijem u Konfederaciju:
da država dozvoljava sve veroispovesti.

Bog je jedan.

Kako čovek da objasni ljudima – onda kad o tome neće ni da razmišljaju i kad su unapred protiv razgovora – da jednoboštvo znači posmatranje svih ispoljenja u Jednom „stojeći“ izvan njega/Jednog, a da mnogoboštvo znači posmatranje svih ispoljenja u Jednom «stojeći» unutar njega/Jednog? I onda se kolju zbog Jednog koje je „sve na gomili“, a posmatrano sa dve pozicije; spolja i iznutra. Dozvoljavanje svih veroispovesti znači i neprisiljavanje ljudi na rituale i pravila ponašanja u ljudskom društvu, koja su, po pretpostavkama nekih ljudi, „ugodna Bogu“. Kao da je Bogu potrebno srce nekog momka ili neke devojkice na oltaru (kod Maya, Inka, ...) ili krv nekog jagnjeta (kod starih Jevreja).

Vrhovne zapovesti svih religija su iste. To znači da prevodjenje iz jedne religije u drugu, „dobronamernim“ ubedjivanjima ili nasilno, nema smisla.

Najvišlje nagrade vernicima svih religija (ne sekti!) su iste u svim religijama.

Ovolike netrpeljivosti i ratovi medju pripadnicima religija jesu dokaz, da naslednici utemeljivača najprihvaćenijih shvatanja i tumačenja Boga, nisu potpuno shvatili suštinu i nesumnjivost postojanja Boga, pa se to danas nalazi kod malog broja ljudi. A mnogo ljudi se danas, u religijama, ponaša sa interesima koji nemaju veze sa suštinom Boga.

Da li Bogu, koji ne nosi nikakve haljine i pantalone, trebaju „bogosluzenja božjih zemaljskih namesnika“, koji

na glavama svojim imaju čojane lonce i na ramenima
čebadi, izvezene zlatnim, srebrnim i svilenim koncima;
sa prišivenim dragim kamenjima i sedefom?

Kakav je to cirkus u crkvama? Koje haljine su nosili
Buddha, Isus i Muhamed, a koje haljine nose patrijarsi,
pape, vladike, kardinali i niži božji službenici?

Kad bi barem vrhovni sveštenici znali zašto će
Tibetancima biti kako ih „Knjiga mrtvih uči“, ili
hrišćanima onako kako im je po Bibliji ostalo, odnosno
Muslimanima onako kako im Kuran kaže - na Zemlji ne
bi bilo ni religijskih ni ekonomskih ratova.

Medju nekim narodima je bio proglašen jedan segment
učenja o Bogu, medju druge narode drugi ali svima je
bila ista svrha: poučavanje ljudi o smislu dobronamerosti,
tj. o svrsi nečinjenja zâla; svejedno kom živom biću.
Svim destruktivnim učenjima je izvor ljudska zloba, a
podzemna struja tog izvora je glupost.

Osnovni uslov br. 14 za prijem u Konfederaciju:
da država dozvoljava prodaju svih religijskih, političkih i
filozofskih knjiga, u prodavnicama registrovanim za
prodaju knjiga. To znači da svakom čoveku treba
dozvoliti, da pročita svako mišljenje o Bogu.

Tumačenja tekstova o Bogu u okviru porodice, medju
poznanicima i prijateljima su privatne stvari. Ko šta
razume iz tekstova o Bogu, neka računa u svoju dobit.
Pošto svaki čovek ima pravo na istinu i svaki čovek može
upasti u zabludu da je istinu saznao, važne su sledeće
četiri odredbe:

Osnovni uslov br. 15 za prijem u Konfederaciju:
da država ne dozvoljava veronauku nijedne konfesije, ni
u osnovnim, ni u srednjim školama, ni u policiji. Jer deca

u osnovnim i srednjim školama nemaju dovoljno znanja o osnovnim naukama (biologija, fizika, logika, ...), da bi na kratkim školskim časovima mogla stupati u delotvornu diskusiju sa, možda filozofsko-moralno-religijski nedovoljno kvalifikovanim učiteljima i nastavnicima.

Jedan policajac svakako ne sme zavoditi red i služiti državi, ni na kakvim osnovama svojih religijskih ili političkih mnjenja, ubedjenja i (ne)znanja, nego mora u svom poslu delovati religijsko-politički indiferentan.

Osnovni uslov br. 16 za prijem u Konfederaciju: da država ne dozvoli propagiranje religijskih stavova načinom privatnih poseta i na skupovima u privatnim prostorijama.

27

Ubedjivanje u svoje religijske stavove i svoja „znanja“ o Bogu vrše sekte, posetama po kućama i stanovima: Oduzimaju ljudima privatno vreme, ne iznose „učjenja“ drugih sekti i svetski rasprostranjenih religija, nego nude samo „svoje“ sveske i knjige.

Osnovni uslov br. 17 za prijem u Konfederaciju: da država izoluje na tri godine svako ljudsko biće. koje namerno uništi neki spomenik neke religijske grupe ili skupine.

Osnovni uslov br. 18 za prijem u Konfederaciju: da država izoluje na tri godine svako ljudsko biće, koje javno ili privatno uvredi neko religijsko verovanje ili neku religijsku grupu, osobu.

Osnovni uslov br. 19 za prijem u Konfederaciju: da država ne daje dečji dodatak na decu iznad broja tri po

roditeljskom paru.

Ja lično ne odobravam abortus, ali u to neću da se mešam, nego samo izražavam mišljenje da ne treba podržavati visok natalitet. Ovde znači da se osobi koja ulazi u nov brak - broje i deca iz prethodnog. Valjda je svima vidljivo da nâs, ljudi, ima mnogo na ovoj planeti.

Osnovni uslov br. 20 za prijem u Konfederaciju: da država ne dozvoljava glasanja na političkim izborima osobama koje su završile radni vek; na upravu mogu biti birane ako su u životnoj snazi.

Poslednjih sedamdeset godina političkog života Srbije se videlo da stari ljudi nemaju volje, nemaju snage i nemaju interesa za politiku države. A njima je u siromaštvu Srbije lako manipulirati, nekim malim sumama novaca, kojekakvih finansijskih pomoći.

Ovo ipak ne važi za sve penzionere i stare ljude, ali pošto se ne može sasvim tačno odrediti od koje godine, nečije starosti, nekog ovaj svet i politika njegove države uopšte ne interesuju, to sam ja krenuo od toga, kako Ministarstvo vojne odbrane Srbije procenjuje fizičku nesposobnost muškaraca (sa 60 godina starosti) i žena (50) za vojnu službu državi Srbiji.

Ako neko bude hteo da godine isključivanja iz političkog života države pomeri na gore, recimo na 65 za muškarce i 63 za žene, koje su godine njihovih odlazaka u penziju – molim lepo! Ali jednom su zaista za politički život države štetni, kad su potkupljivi i nesposobni, kako telesno tako i mentalno, da se suprotstavljaju nekoj štetnoj političkoj upravi države. A to ide tako da stari, nezainteresovani ljudi, štetnoj političkoj upravi države, daju svoje političke glasove, ili joj stoje kao podloga za manipulacije političkim glasovima.

Dalje: Kriminalcima, osudjivanim iznad starosti od 27 godina, da se zauvek oduzme pravo političkog glasa. Tu je dovoljno stati na stanovište, da ljudima do 27 godine starosti kriminalne radnje njih računamo kao učenje življenja u društvu. Ali jednom se moraju odlučiti, da li će živeti za opšte dobro, sa svim beneficijama i obavezama ili će biti tretirani kao neprijatelji društva iz kog potiču: Ne može im se oduzeti državljanstvo, ali im se može oduzeti pravni uticaj na život društva. Kom svojim kriminalnim radnjama čine zlo.

Osobi koja udje u brak sa osobom starijom od 27 godina, a osudjivanom za kriminalne radnje, takodje da se oduzme pravo političkog glasa, jer je verovatnije da će štititi interese i radnje svog kriminalno aktivnog bračnog partnera, nego interese društva.

Osobe starije od 63/65 godina, mogu biti politički birane u upravu državom; iako ostaju bez prava političkog glasa. Što u suštini nije gubitak za njih, jer idemo tom logikom, da nije moralno dati glas sebi kao, recimo, kandidatu za predsednika partije ili države, a nije ni za očekivati da svoj glas da političkom protivkandidatu, jer bi tim priznao da je njegov protivkandidat, društvu koje bira, bolja opcija.

Osnovni uslov br. 21 za prijem u Konfederaciju:
da država ne dozvoli glasanje nijednoj osobi koja ne zna sve političke programe svih partija i političara koji izlaze na političke izbore.

Osnovni uslov br. 22 za prijem u Konfederaciju:
da država ne pusti u političku izbornu utakmicu nijednu

partija i nijednog političara, koji nije raskrstio sa političkim sistemima dvadesetog i ranijih vekova ove civilizacije.

Svetska zabluda broj jedan danas je verovanje, da je prosperitet ove civilizacije u razvoju elektronike i biogenetike. Prosperitet ove civilizacije je u sredjivanju stanja u glavama. Naravno da je to moguće samo tamo gde ima uma (radno-operativne sposobnosti mozga): Šta da sredjuješ u praznoj kući?

To da je u celom svetu sirotinji dozlagrdila diktatura maloumnih sebičnjaka, koji svoje frustracije terapiraju dekadentnim uživanjima materijalnih stvari, telesnim nastranostima i brojanjima novaca, koji su „njihovi“ koliko je i besmrtnost njihova, znači da je sirotinja dovoljno inteligentna, da shvati da sve među ljudima, narodima i državama mora biti postavljeno u smislene odnose. Nove odnose uspostavlja samo filozofija „Pete epohe“: <http://www.iging-studio.ch/literatur.html>

Dosad nijednu epohalnu promenu nije pokrenula neka filozofija (neka ideja), nego je svaka dosadašnja epohalna promena naknadno filozofsko-istorijski analizirana.

Ali – peto epohalno društveno uređenje je stvar filozofije zdravog uma.

Svaki glasnogovornik epohalne društveno-ekonomske promene jeste prvenstveno glasno-govornik težnje za promenom ustrojstva u celom društvu; kojeg je član. Pošto epohalno novo ne prija epohalno potrošenom, to malo koji glasno-govornik težnje za epohalno novim društvenim ustrojstvom, da nije stradao ni kriv ni dužan, samo zato što se Stanje stvari kroz njega oglasilo. Ovo bi moglo biti shvaćeno i kao verovanje, da je korisnije biti glup nego „kukurikati pre zore.“

Ali to i razlikuje revoluciju od evolucije: Revolucija je eksplozija gnojnog tkiva, a trpljenje bolesti može odvesti u degenerisanje celog organizma. Kao što se sada sa ovozemaljskom civilizacijom događa.

Komunizam i nacional-socijalizam bi mogli biti špekulativno branjeni, kao brzo doživljavanje i upoznavanje sa varijantama življenja, koje nisu ni za sve ljude, ni za sve buduće vekove. Ali bi to onda izgledalo kao odbrambeno svrstavanje Karla Marxa, V. I. Lenjina, J. V. Staljina, Adolfa Hitlera, ... u žrtvene figure ubrzavanja razvoja civilizacije, a u cilju brže spoznaje i eliminacije nečovečnih uređenja društava, što je nepravedno i netačno; ni komunizam ni nacional-socijalizam nisu epohalno važne promene u razvoju ove civilizacije nego su samo, kako je već rečeno, loše ideologije loših filozofija.

Epohalna društvena ustrojstva ove civilizacije su:

1. varvarstvo,
2. robovlasništvo,
3. feudalizam,
4. kapitalizam i predstojeća
5. humanizam (diktatura ljudskosti).

Prve četiri epohe se mogu zaista shvatiti kao epohe Marxovog pogleda na Stanja stvari u ljudskom društvu, pošto „materijalno biće“ određuje društvenu svest. A sad, kad smo se uverili da današnje materijalno biće, tj obilje materijalnih dobara, stvara još otudjenijeg čoveka nego što je ikad bio, možemo totalno sprečavanje propasti ove civilizacije, izvesti još samo nematerijalno uslovljenom nadgradnjom; Spas ove civilizacije je tamo gde ga nikad nismo ni tražili: u sada zabludalom umu;

koji se vara da će u dokolici i izobilju postati ponovo svoj.

Došli smo do shvatanja, da za takozvanu društvenu nadgradnju ne vrede znanja, koja smo morali steći, da bismo videli da nisu odlučujuća –; naime znanja za proizvodnju materijalnih dobara. Nauka nam je pomogla da se, tehnologijom, proizvodnjom i potrošnjom, shvatimo kao bića sa svrhom, koja (svrha) nema ništa ni sa vlasništvom nad sredstvima za proizvodnju, ni sa kapitalom.

Glasnogovornik težnje ka petom epohalnom društvenom ustrojstvu ove civilizacije, ne traži veće nadnice, ni veće plate, ni vlasništvo nad sredstvima za proizvodnju, nego traži poštenje i prestanak bogaćenja bez rada; prestanak bogaćenju bez ikakve veze sa proizvodnjom materijalnih dobara:

„Nit` je radnik, nit` je preduzetnik, nit` je investitor, nit` je vlasnik sredstava za proizvodnju, a na kraju su svi novci kod njega.“ Jer je bankar:

Ne radi se tu samo o novcima kao sredstvima za raspodelu uživanja, jer na ovom svetu ima toliko novaca i rôba, da bismo se svi brzo degenerisali kao uživaoci koječega, nego se radi o egzistencijalnom minimumu i omogućavanju tzv. duhovnog obrazovanja; barem onima koji su umno nadareni da samospoznaji teže.

Robovlasništvo je izrabljivačka polit-filozofija porodice i grada-države antičkog sveta.

Feudalizam je izrabljivačka polit-filozofija pojedinca unutar svog plemena.

Kapitalizam je izrabljivačka polit-filozofija jednog naroda; imperijalistički nastrojena na planetarnom nivou.

U sva tri stepena izrabljivanja radnih snâga je profiter pojedinac; robovlasnik, feudalac i kapitalist. Komunizam dvadesetog veka ove ere i Nacional-socijalizam su, deklarativno, društveno interesne polit-ekonomije. Ali komunizam 20-og veka n. e. se sâm preimenovao u diktaturu proletarijata, jer je shvatio da je „daleko“ od komunizma, a nacional-socijalizam je u svom polit-programu „priznao“ svoje imperijalističke težnje tipa kapitalizma 19-og veka.

Pravi komunizam će biti stvarnost tek onda, kad se ne bude ni znalo da je uredjenje društva komunističko. Komunizam je bio moguć samo na moralu kakav je imalo Essensko bratstvo, ali stvarni, budući komunizam, će egzistirati na shvatanju Apsolutnog, koje je istinito, a ne na pretpostavkama i bajkama članova essenskog bratstva, o Bogu u kojeg su verovali, a kojeg nisu razumeli, o duši koje nema, o Djavolu kojeg nema, o reinkarnaciji koja se ne dešava, itd.

Danas je cela planeta platforma za izrabljivanje ljudi od strane korporativnog kapitalizma.

Prema tome, budimo slobodni zaključiti, da su se, tokom hiljada godina ove civilizacije, menjale samo platforme i načini izrabljivanja ljudi; što se menjalo zahvaljujući naučno-tehnološkom razvoju civilizacije, ali filozofija današnjeg multimilijardera i filozofija robovlasnika Vavilona i Athine je ista.

Epohalna društveno-politička promena, u interesu kultivisanih, moralnih i sebe-svesnih ljudi, će se desiti tek kad se ljudi budu sâmî svojim težnjama i naporima kultivisali, uljudiuli i osvestili, a ne ako otmu novce multimilijaderima ili poubijaju bankare.

Jer Konfederacija Zemlja ima osnovu i šanse tek sa svim kultivisanim, moralnim i osvešćenim ljudima cele

planete. Znači sa svima koji su dovoljno inteligentni da shvate da je telesno-vojno nasilje primitivno menjanje skupljača profita, a ne uspostavljanje Epohe humanizma; u kojoj će živeti i prosvেćeni kapitalisti i bankari.

Osnovni uslov br. 23 za prijem u Konfederaciju: da država, ako postane konfederalna, dozvoli da predsednik konfederalne države može biti samo ljudsko biće koje zna sve segmente Apsolutnog, tj. koje je shvatilo univerzalno Stanje stvari i svrhu moralnog življenja ljudskih bića, odnosno dobrobit za celu vrstu „čovek“, na osnovama moralnog življenja ljudskih jedinki.

34

Osnovni uslov br. 24 za prijem u Konfederaciju: Predsednik vlade neke konfederalne države može biti tek ono lice kojem je utvrđeno posedovanje znanja pomenutih u tački 23.

Osnovni uslov br. 25 za prijem u Konfederaciju: Ako takvo lice ne postoji u državi koja je kandidat za ulazak u Konfederaciju Zemlja, ili je u konfederativnoj državi takva osoba umrla, a iz naroda te države nema kvalifikovane osobe za mesto predsednika nje, onda se na mesto predsednika takve države mora postaviti kvalifikovana osoba iz nekog drugog naroda, neke druge države. Jer: osobe koje su moralne da u jednoj konfederativnoj državi vode opštedržavne poslove jesu toliko moralne da će svugde, sve poslove voditi u interesu bilo koje nacije, tj. Konfederacije Zemlja.

Osnovni uslov br. 26 za prijem u Konfederaciju:

Obuka svih političara cele Konfederacija Zemlja se mora obavljati filozofskom literaturom “Metafizika pete Epohe” <http://www.iging-studio.ch/literatur.html>

Posebno kad imamo na umu političko-filozofski diletantizam Bamberger Programa od 9. Juna 1996.

Na mnogo mesta sam izjavio da je cela filozofija Evrope zadnjih trista godina dokaz intelektualne bede

Evropljana. Krenimo ovako:

O postavljanju zaključaka o biljkama i životinja krenemo od prvih primeraka, koje primetimo kao drukčije, u odnosu na neke druge. I tako, induktivno, steknemo zaključke o vrstama.

O nekoj ljudskoj zajednici, kao zajednici inteligentnih jedinki, možemo zaključivati po tome koliko je ona prožeta zadrugarstvom, a koliko sebičnošću.

Zadrugarstvo je dokaza inteligentnog shvatanja da međjuljudska saradnja i pomaganje jačaju zadrugu, pa onda povratno jačaju i svakog zadrugara; i telesno i gospodarstveno.

Sebičnost je dokaz životinjskog shvatanja brloga, horde, čopora, ...

Ljudi su se već hiljadama godina ranije uzdigli na nivo zadrugarstva. Primerci sebičnih ljudi nije nigde, ni u jednoj ljudskoj zajednici, poznatoj pisanoj istoriji, toliki da bi se konkretna ljudska zajednica mogla tretirati društveno-životinjskom.

Kad Herodot pominje plemena, u kojima su se seksualna odnašanja ljudskih parova, tj. zadovoljavanja, dešavala u naseljima ljudi, pred očima prolazećih stanovnika naselja, ne možemo govoriti o životinjskom uredjenju unutar plemena, nego o primitivnosti pripadnika naselja. Dakle, o društvenim uredjenjima ljudi, možemo govoriti,

da je unutar naroda i država, poznatih istoriji i sadašnjosti, dominantno zadrugarstvo.

Robovlasništvo i eksploatacija pripadnika, instinktom i oplemenjivanjem uspostavljenih zadrugarskih zajednica ljudi, se dešava tamo, gde u umovima članova ljudske zajednice, proradi refleks čopora iz džungle i savane. Šta se tokom hiljada godina menjalo?

Menjala su se samo politička uredjenja i dominirajuće religije unutar naroda.

Prvo su religije odredjivale politike, a danas politike utiču na religijske stavove ljudi.

Konfederacija Zemlja je projekt, kojem je težnja da politiku i tzv. religiju postavi u jedan odnos izražen Stanjem stvari u Univerzumu, tj. u jedan odnos prema konkretnom čoveku, kao pojedinačnom, koje je neodvojivo od Apsolutnog, kao što i Apsolutno nije apsolutno bez čoveka; makar jednog jedinog.

Bamberger Program od 9. juna 1969. ne posvećuje pažnju kriminalnim radnjama i delima pojedinaca roda, (plemena, naroda, unije) unutar roda, (plemena, naroda, unije): Što je u redu jer se takve stvari sredjuju Zakonima država. Ali Bamberger Program se ne uzdiže na filozofski nivo iznad politike i religije. Zašto?

Zato što se ni cela filozofija Evrope, zadnjih dve i po hiljade godina, nije približila Stanju stvari, pa to nije u stanju ni Bamberger Program:

„Die Paneuropa-Union ist, als übernationale und überparteiliche Bewegung, den politischen Ideen und Idealen ihres Gründers, Richard Coudenhove-Kalergi, treu verbunden. (1922.)“

Prvo pa odmah - konfuzija!

„... überparteiliche Bewegung den politischen Ideen und Idealen ihres Gründers, ... treu geblieben.

(... nepolitičan pokret političkim idejama i idealima njegovog osnivača ... veran ostao.)

Panevropska zajednica je, kao nadnacionalan i nadpartijski pokret, ostala verna političkim idejama i idealima svog osnivača (ideologa) grofa Kalerdžija ali kako su stvari stajale i stoje - grofova ideja je bila i religijski, a ne samo politički obojena.

„Pan“ znači ceo, ukupan, sveobuhvatan i potpun.

Koje države ni dan-danas nisu primljene u EU?

Albanija, Srbija, BiH, Crna Gora, Severna Makedonija, Turska, Ukrajina, Rusija, ...

Zašto nisu primljene i ko o tome odlučuje?

U EU neće da udju Švajcarska i Vatikan.

Zašto? To znaju njihovi državljani, tj. političari.

U prvoj odredbi Bamberger programa stoji ovo:

Paneuropa-Union izjašnjava sebe za:

„Hrišćanstvo kao dušu Evrope; posebno hrišćanskoj slici čoveka“. i „Paneuropa se bori protiv svih tendencija koje rasturaju duhovnu i moralnu snagu Evrope: Nihilizam, Ateizam i nemoralni Konzumizam“.

Šta su ideolozi osnivača i re-programera Paneurope znali o duši i Hrišćanstvu, da ne razmišljamo mnogo, jer je u celom reprogramu čitljivo, da nisu shvatili ni prostu stvar: da je Nihilizam filozofska devijacija, Ateizam religijska, Konzumizam (?) kulturno-nekulturna.

Konfederacija Zemlja će se boriti, Zakonima konfederalnih država, protiv kriminala, korupcije u javnim službama i protiv nasilja nad decom i ljudima, a protiv Nihilizma, Ateizma, i sebičnosti konformista (Konzumizma) samo ponudom neoborivog shvatanja apsolutnog Stanja stvari (kojem filozofija cele Evrope

zadnjih deset hiljada godina nije prišla, pa nije mogao ni grof Richard Coudenhove-Kalergi 1922. godine, odnosno ni ideolozi Bamberg Programa.) I sasvim je shvatljivo, zašto je Hitler zabranio Paneuropa- Union: jer su on i finansijeri njegovi smatrali da imaju „funkcionalniju“ varijantu borbe protiv ateizma, tj, protiv komunizma, to jest za porobljavanje planete.

„Metafizika 21-og veka“ je filozofija, koja Konfederaciju Zemlja želi predati na upravu ljudima koji su, prvenstveno, poznavaoi Stanja stvari u totalu, to jest filozofi, kako je i Platon predlagao, pa tek onda političari. Ovo znači da za uspostavljanje Konfederacije Zemlja ne moramo imati, ni većinu a kamoli, sve državljane kao vredne filozofe, ali na mestima političkih vodjstava konfederalnih država, ne mogu biti filozofski diletanti, nivoa onih evropski političara, koji su se oduševljavili „Paneuropom“ iz 1922. i Bamberg re-Programom iz 1996. godine.

Što opet znači, kao što sam na jednom mestu već rekao, da su za sve političke državne i međudržavne nevolje u svetu odgovorni vrhunsko kotirani filozofi ovog sveta: Da su filozofi i teolozi, bilo kojeg veka imali filozofije i teologije, koje svakom školarcu u par minuta objasne Univerzum, planetu Zemlju, čoveka u Bogu (Univerzumu), čoveka sebi, kao i Boga (Univerzum) u čoveku, ljudi bi davno u prošlosti stekli osnove za život na nekim drugim motivacionim normama.

Naravno da se ne može očekivati, da sve lenštine i paraziti sada pristanu na filozofiju ljudskosti, ali se u suštini radi samo o dve stvari, koje mogu poboljšati sve:

1. da li mi imamo učitelje koji znaju smisao nas ljudi u Univerzumu? i

2. da li smo mi, u dovoljnoj većini, voljni da prihvatimo filozofiju ljudskosti, ili bismo radije da ostane sve ovako. Pa da grabi i zagrabi ko šta može; ili da se, ako već ne može zagrabiti koliko bi zagrabio, uliže onima koji su već dobro zagrabili?

Na osnovi iskrenih odgovora možemo odlučiti, da li želimo vladavinu ljudskosti ili želimo zauzimanje pozicija onih, koje smatramo odgovornim za našu moralno-materijalnu bedu. Odnosno, da li smo svi mi, bez obzira na lična salda u bankama, jednaki filozofsko-teološko-moralni bednici?

Ako smo samo za rotacije na pozicijama današnjih vladara, onda izrabljivači nisu ništa gori od izrabljenih, pa neka izrabljeni i dalje služe budalama, ginu za njih, ulizuju im se, ... nadajući se da će sebi steći, vlast, novčane rezerve, komfor, ...

39

Osnovni uslov br. 27 za prijem u Konfederaciju:
Konfederacija Zemlja mora imati svoju vojsku za borbu protiv velikih bandi; koje mogu biti brojčano veće i naoružanije od policije konfederalne države u kojoj je kriminalna grupa aktivna.

Osnovni uslov br. 28 za prijem u Konfederaciju:
Konfederacija Zemlja mora finansirati i održavati sistem odbrane od velikih vanzemaljskih tela i moguće postojećih vanzemaljskih bića opasnih za Konfederaciju Zemlja.

40

©:

Dragoljub M. V. Popović, der Serbe,
diplomierter Vater, Musiker und Schriftsteller
CH, 4500 Solothurn

Postfach 608

www.iging-studio.ch

www.flyingjoymaker.com

Pogovor: Hijerarhija „duša“ upokojenih Zemljana

Kao početnik u interesovanjima za takozvane duhovne stvari, čitao sam sve što se sedamdesetih godina prošlog veka moglo naći na srpsko-hrvatskom jeziku. I pošto nisam bio zadovoljan onim što sam pročitao - počeo sam sâm tražiti odgovore. Svi koji su sebi dozvoljavali da o tzv. duhovnim stvarima poučavaju, su govorili i pisali da nešto od čoveka ostane kad umre njegovo telo. To je tačno. Međutim, nisam bio zadovoljan tvrdnjama o tome šta od čoveka netelesno ostane, gde ostane, koliko dugo traje, kome ili čemu traje i zašto traje; pošto bi moglo propasti kao i telo što propadne.

U medjuvremenu sam odgovore na sva ta pitanja našao i postavio pismeno u mnogo tekstova.

41

Sad, kao prvo, da preciziram, da ono što neki smatraju dušama umrlih ja razumem kao sećanja: lična nevažna, lična važna i društveno važna. Ova dva poslednja smatram korisnim znanjem, a prvo smatram društveno nevažnim podacima inteligentne jedinice: bez obzira na to koliko inteligentne ili čak i slabo inteligentne.

Kao drugo, bilo koje sećanje živog ili upokojenog ću i ja ovde imenovati „dušom“, ali da ne smećete s uma sledeće: Nema smisla o dušama razgovarati kao o entitetima nezavisnim od tela pre rođenja tela; niti posle smrti tela. Sa telom se radja i „duša“, to jest sposobnost mozga da radi u interesu tela kojem pripada.

„Duša“ umre funkcionalno sa telom ali dalje egzistira sa onim što je stekla u telu. Traje kao neka knjiga. To znači sa svim radostima i nesrećama, koje je mentalno biće učinilo sebi; čineći koješta sebi i drugima. A da nešto novo doživljava ili zaključuje - ne može biti bez mozga, jer je, kako rekoh, „duša“ aktivnost mozga po pitanjima

od interesa nosioca mozga.

Dakle, izgleda kao da život, s obzirom na kratkotrajnost čoveka na Zemlji, nema smisla; ako gledamo na cikluse Apsolutnog, pa s obzirom na to – možda je čoveku bolje da se odmah ubije; čim shvati da ništa nije večno.

Ipak, vidimo da mnogi ljudi radije žive glupi i srećni, nego što teže blaženstvu za „ovde“ i „tamo“. Mada je za blaženstvo potrebno mnogo manje truda nego za sreću.

Blaženstvu je blizu svako ko nije sebičan, ko nije svadljiv i ko ne čini drugima zlo. Znači, za blaženstvo je potrebno malo mozga i par nedelanja, a za sreću je potrebno mnogo delanja u gluposti.

Umrli nastavi relativno ograničeno trajnu energetsku egzistenciju sa temama svoga blaženstva za ovde i tamo ili sa temama svoje borbe za sticanje sreće ovde.

Posle smrti tela neka „duša“ dobronamernog bivšeg je aktivna toliko malo koliko i u živom dok spava i sanja. E sad: kad živ spava i sanja nije mu isto da li sanja zveri i akrepe ili cvetne livade, muziku i lepe ljude. Jer „duša“ umrlog egzistira sa celim intelektualnim kapitalom koji je ovde stekla. Nema popravki. Nema brisanja.

Žalili mi pokojnika ili ne – ne možemo za njega ništa učiniti. Sa poslednjim izdahom svojim - ne može više ni on u svojoj zalihni sećanja nešto promeniti.

O smislu življenja u telu se može razmisliti na osnovi ove činjenice: Sve ima svoj kraj. Sve nestane i prestane kad-tad. Sve što pošten čovek u svom životu doživi čini njega srećnim ili blaženim. Činjenica je ta da ljudsko biće može egzistirati blaženo i u telu, na ovoj planeti, milionima godina dugo. Blaženo i aktivno; sa svim radostima tela i uma svog. Da bi se to ljudima desilo morali bi svi ljudi dug život u zemaljskim telima želeći, pa novouspostavljenom genetikom ljudskih bića imati

trajna „defragmentiranja“ mitohondrija.

Što je pokazala i dokazala dr Aleksandra Trifunović iz Bara, na Institutu „Karolinska“ u Stockholmu. A što je bilo objavljeno u naučnom časopisu „Nature“.

Zlotvorima nije prijatno ni u ovako kratkim životima, pa je sasvim sigurno da zlotvori ne mogu biti pozitivni faktori novog genetskog ustrojstva vrste čovek, nego su ometajući. Zato zle ljude moramo odvajati od nezlobnih i dobrodelatnih, a najzlobnije - po zakonima ljudskih zajednica - beskompromisno uništavati. Jer su i oni (zlobnici) beskompromisno sebični.

Ako smo već Inteligencijom, u Skupu mogućnosti, nužni i neizbežni u Kosmosu, a Inteligencija nam nudi mogućnost da za poslove oplemenjivanja sirove energije uživamo koji milion godina u radostima na ovoj planeti - slaboumni smo ako se za tzv. „besmrtnost“ od par miliona godina ne odlučimo, nego živimo i dalje ovako, globalno gledano, primitivno.

Objasnio sam kako se lako menja genetski kod vrste: Nikakvom dugotrajnom evolucijom, nego kroz jednu jedinu generaciju roditelja i novorodjenih.

Oko tog življenja na dugi rok stoje dve stvari:

Mi ljudi smo, kao i druga inteligentna bića u Kosmosu, bića sa svrhom transformisanja sirove energije (izražene kao devet prostih u elementima i jedinjenjenjima) u deset; koja je energija sa identitetima; mislima.

Oplemenjena.

Pastiri ljudskih duša su psihoinženjeri iz naučno tehnološki razvijenih civilizacija, koji jednu plemenitu ljudsku dušu čuvaju za kopiranje u nova tela, u nove biološke nosače; u nova bića sa istim fizio-mentalnim kapitalom i karakteristikama nekog upokojenog; koji se za života na Zemlji razvio do opšte koristi. Za Zemljane

je to kao kad bi stočar pustio u divljinu svoje krave čim počnu davati mleko. Pa onda dodju radnici neke mlekare i pakuje odrasle krave.

Ako mi ljudi želimo svaki sebi i vrsti ovde dugo živeti onda moramo izvesti korekciju na genetskom kodu našem; koja omogućuje egzistenciju ponaosob u originalu. A ne kao kopirani u jednog, desetine ili stotine. To sve znači da je psiho-inženjerima svejedno da li mi Apsolutnom služimo, kao bića sa svrhom, intelektualno originalni ili od njih (psiho-inženjera) iskopirani. Svaka ljudska kopija egzistira u zabludi da je original: U kopiranom telu opet ima mozak i može dalje konkretno živeti i intelektualno napredovati. Ali takvi originali i takve kopije nisu suštinski različite. Jer i ovde i tamo egzistiraju same sa sobom. Kao, rekoh, ukoričene knjige. Bio- i psiho-inženjera sigurno nema u Kosmosu toliko koliko ima fizikalno-fizioloških ostataka kojekakvih inteligentnih bića Kosmosa, da bi ovi/oni inženjeri mogli sve ponovo uteloviti ili, kako već, kopirati. A besmisleno je očekivati da se Bog bavi takvim sitnicama. Tj. nema osnove očekivanjima da će pogrebeni Zemljani ustati iz grobova. Jer kakva bi to diskriminacija od Boga bila ako bi vaskrsavao samo Hrišćane, a ne i ljude drugih vëra i one umrle pre rođenja Isusa Hrista. Mada nije isključeno da će bio- i psiho-inženjeri iz sećanja planete fizio-fizikalno aktivirati sve ikad pogrebene dobronamerne ljude. Ako se sad neko pita o hrani i infrastrukturi desetina milijardi „vaskrslih“ i živih na Zemlji neka zna da energetska bića, ni vaskrsela ni živa, za svoju egzistenciju ne trebaju ni hranu, ni auto-puteve, ni kanalizaciju, ...

Definitivno, sve se svodi na vrednost sećanja upokojenih. Oni koji su na Zemlji živeli kao dobronamerni ljudi

ostanu svakako u sferi personalnih sećanja sami sa sobom; nekomunikativni medju jednakima, a pogotovo nekomunikativni sa tzv. prosvetljenima, osvešćenima, blaženima, tj. ostanu nekomunikativni s Bogom.

Kao što prvopomenuti nisu razumevali drugopomenute za života u njihovim telima, tako ih isto ništa ne privlači u zagrobnim trajanjima njih. Prosvetljeni i blaženi žive komunikativno medju sobom i sa Apsolutnim.

Jer su se za sve ljude i Apsolutno otvorili svojim saznanjima još za vreme egzistiranja u zemaljskim telima. Oni koji su živeli zlotvorno na Zemlji će doživeti spas kad budu kao skupovi sećanja izbrisani iz sećanja planete. Tog spasa zlotvori neće biti svesni, ali spas je spas. Živ čovek se probudi sa olakšanjem iz sna punim grozota i opasnosti u snu. A upokojenim zlotvorima će doći spas, koji neće uživati, jer će biti bačeni nazad u neki oblik sirove energije. Dakle neće egzistirati ni sebi kao neprijatan oblik energije sa sadržajem. Sećanje zlođelnika je negativna energija u Celom, pa je onda za egzistenciju dobronamernih funkcionalnije razrešiti ju u besadržajnu.

Na kraju se mora priznati da svaki čovek može postaviti pitanje: Na kojoj osnovi se sme tvrditi da duše upokojenih prosvetljenih Zemljana egzistiraju potpuno aktivno sa i u apsolutno postojećem Bogu? Kao što su živeli utelovljeni na Zemlji (ili gde već). Pa, evo: Svedoci smo da na Zemlji ima živih bića kojima je scena življenja i mentalnog razvoja voda ili nadzemlje; konkretno: drveće, planine i niži slojevi zemaljske atmosfere. A uz njih, ni životinje koje žive u šumama, prašumama i plitkim slojevima tla planete - ne postižu ništa u takozvanom duhovnom razvoju. Kao što za milione godina na Zemlji nisu ništa postigle vrste

dinosaurusa: Bez govora, bez prstiju i hodanja Apsolutno ne mogu shvatiti ni ribe, ni ptice; kao što to nisu mogle ni uzimrle životinjske vrste. Svaki inteligentan čovek shvata vrednosti znanja, iskustva, rada i veština jednog poljoprivrednika i vrednosti točka, zupčanika, navrtke i zavrtnja, parnog lonca, šivaćih mašina, električnog motora, elektronike u celini, prijatnosti u umetnostima, ... Sve što nam je od koristi za život na Zemlji je direktno ili indirektno neophodno za razumevanje Univerzuma i nas ljudi u njemu.

Tako da se sme reći da su poljoprivreda i tehnologija u službi duhovnog razvoja pripadnika vrste „čovek“. U službi izgradnje morala. U službi filozofije.

Što su nekad bili luk i strela.

46

Od umetnosti najkorisnija za duhovno-filozofski razvitak ljudi je muzika. Mada je holografija višlja umetnost; jer je ona oponašanje u sferi prvog egzistirajućeg: u Svetlosti. Poezija i proza su igrarije uma; koje mogu imati i obrazovne vrednosti, ali su prvenstveno oblici zabave.

Koji čovek sa svim olakšicama za život na Zemlji shvati Apsolutno, kao upokojeni ne potrebuje više ni mozak ni egzistencijalno-obrazovna sredstva koja su funkcionalna za njegovu egzistenciju u telu; kao u jedinici fizikalno aktivne hemije.

Prosvetljeni upokojeni je u bestelesnoj formi, kao fiziološko aktivna fizika, pozicija Boga; tj. upokojeni je kap u Okeanu, koja je svesna i sebe i celog u kojem egzistira. Duša upkojenog prosvetljenog nije ona „ukoričena knjiga“ dobronamernog ali neprosvetljenog upokojenog Zemljanina. Pozicija Boga je Bog sâm. Dakle, prosvetljeni Zemljanin je sebi izradio ono što je mogao imati i u telu na Zemlji; da su mu oko toga

„pomogli“ ostali pripadnici vrste. Ako sad moram precizirati šta to konkretno znači - evo, neka vam bude! Ono što prosvetljeni izradi sebi sâm za tzv. večni život posle smrti tela, može sebi izraditi cela vrsta za života u telima na Zemlji.

A to znači da nam je potrebna Konfederacija Zemlja. Da bismo se duhovno uzdigli; bez zloupotrebljavanja poljoprivrede i tehnologije u destruktivne, kolonijalističke i sebično-životinjske svrhe.

48

©:

Dragoljub M. V. Popović, der Serbe,
diplomierter Vater, Musiker und Schriftsteller

CH, 4500 Solothurn

Postfach 608

August 25.09.2022

www.iging-studio.ch

www.flyingjoymaker.com